

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

26 юни 2012 година*

„Обжалване — Обща организация на пазарите — Преходни мерки, които трябва да бъдат приети в резултат на присъединяването на нови държави членки — Регламент (ЕО) № 60/2004 за определяне на мерки в сектора на захарта — Жалба за отмяна — Срок — Начален момент — Просрочие — Недопустимост — Правни основания — Нарушение на основополагащите принципи на общност, основана на правото, и на принципа на ефективна съдебна защита“

По дело C-336/09 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 24 август 2009 г.,

Република Полша, представлявана първоначално от г-н М. Dowgielewicz, впоследствие от г-н М. Szpunar, в качеството на представители,

жалбоподател,

като другата страна в производството е

Европейска комисия, за която се явяват г-жа Н. Tserepa-Lacombe, г-жа А. Stobiecka-Kuik и г-жа А. Szmytkowska, както и г-н Т. van Rijn, в качеството на представители,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: г-н V. Skouris, председател, г-н А. Tizzano, г-н J. N. Cunha Rodrigues, г-н К. Lenaerts, г-н J.-С. Bonichot, г-н М. Safjan, председатели на състави, г-н G. Arestis, г-н А. Borg Barthet, г-н М. Pešič, г-жа С. Toader и г-н J.-J. Kasel (докладчик), съдии,

генерален адвокат: г-н Р. Cruz Villalón,

секретар: г-н А. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 21 декември 2011 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: полски.

Решение

- 1 Със своята жалба, по повод на която е образувано настоящото производство, Република Полша иска да бъде отменено Определение на Първоинстанционния съд на Европейските общности [понастоящем „Общ съд на Европейския съюз“] от 10 юни 2009 г. по дело Полша/Комисия (Т-258/04, наричано по-нататък „обжалваното определение“), с което посоченият съд отхвърля жалбата ѝ за отмяна на член 5, член 6, параграфи 1—3, член 7, параграф 1 и член 8, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 60/2004 на Комисията от 14 януари 2004 година за определяне на преходни мерки в сектора на захарта във връзка с присъединяването на Чешката република, Естония, Кипър, Латвия, Литва, Унгария, Малта, Полша, Словения и Словакия [към Европейския съюз] (ОВ L 9, стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 52, стр. 202).

Правна уредба

Договорът за присъединяване и Актът за присъединяване от 2003 г.

- 2 Член 2, параграф 3 от Договора между Кралство Белгия, Кралство Дания, Федерална република Германия, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Ирландия, Италианската република, Великото херцогство Люксембург, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Португалската република, Република Финландия, Кралство Швеция, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (държави — членки на Европейския съюз) и Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република за присъединяване към Европейския съюз (ОВ L 236, 2003 г., стр. 17, наричан по-нататък „Договорът за присъединяване“), подписан в Атина на 16 април 2003 г. и ратифициран от Република Полша на 23 юли 2003 г., предвижда:

„Независимо от разпоредбите на параграф 2, институциите на Съюза могат да предприемат, преди присъединяването, мерките, посочени в [член 41 от Акта относно условията на присъединяването на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република към Европейския съюз и промените в учредителните договори на Европейския съюз (ОВ L 236, стр. 33, наричан по-нататък „Актът за присъединяване от 2003 г.“), приложен към Договора за присъединяване]. Тези мерки влизат в сила само при условие и от датата на влизане в сила на [Договора за присъединяване]“.

- 3 Член 41 от Акта за присъединяване от 2003 г. гласи:

„Ако са необходими преходни мерки за подпомагане на прехода от съществуващия режим в новите държави членки към такъв, които произтича от прилагането на общата селскостопанска политика съгласно условията, предвидени в [Акта за присъединяване от 2003 г.], тези мерки се приемат от Комисията в съответствие с процедурата по смисъла на член 42, параграф 2 от Регламент (ЕО) №1260/2001 на Съвета [от 19 юни 2001 година] за общата организация на пазарите в сектора на захарта (ОВ L 178, [...], стр. 1), или доколкото е подходящо, в съответните членове на другите регламенти за общата организация на селскостопанските пазари или съответните процедури, или съответната процедура на комитета, както е предвидено в приложимото законодателство. Преходните мерки по смисъла на настоящия член могат да бъдат предприети в продължение на тригодишен период, който започва от датата на присъединяването и, тяхното прилагане се ограничава за този период. Съветът, произнасяйки се с единодушие, по предложение от Комисията и след консултации с Европейския парламент, може да удължи този период.

[...]“.

- 4 Глава 4, озаглавена „Земеделие“, от приложение IV към Акта за присъединяване, отнасящо се до списъка по смисъла на член 22 от този акт, гласи в точки 1 и 2:

„1. Публичните запаси, които се съхраняват от новите държави членки към датата на присъединяването, и които са възникнали в резултат на тяхната политика на подкрепа на пазара, се поемат от Общността по стойността, която се определя от член 8 от Регламент (ЕИО) № 1883/78 на [Съвета от 2 август 1978 година] относно общите правила за финансиране на намесата на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието, раздел „Гаранции“ [(ОВ L 216, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 3, стр. 31)]. Въпросните запаси се поемат само при условие, че публичната намеса за въпросните продукти се предвижда в правилата на Общността и че запасите отговарят на изискванията на Общността за намеса.

2. Всеки стоков запас, частен както и публичен, в свободно обращение към датата на присъединяването в рамките на територията на новите държави членки, чието количество [не] може да се разглежда като представляващ[о] нормален прехвърлим остатък, се отстранява за сметка на новите държави членки“.

- 5 Глава 5 от посоченото приложение, озаглавена „Митнически съюз“, предвижда:

„[...]“

Регламент (ЕИО) № 2913/92 [на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58)] и Регламент (ЕИО) № 2454/93 [на Комисията от 2 юли 1993 г. за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент № 2913/92 (ОВ L 253, стр. 1; Специално издание на български език, глава 2, том 7 стр. 3)] се прилагат в новите държави членки при спазването на следните особени разпоредби:

1. Въпреки член 20 от Регламент (Е[И]О) № 2913/92 стоките, които към датата на присъединяването са временно складирани или попадат в обхвата на митнически направления и режими, посочени в член 4, параграф[...] 15, [буква] б) и [параграф] 16, [букви] б)—ж) от този [р]егламент в разширената Общност, или които се транспортират в рамките на разширената Общност след като са били предмет на износни формалности, се освобождават от мита и други митнически мерки, когато са пуснати за свободно [обращение] при условие, че е налице едно от следните [доказателства]:

[...]“.

Регламент № 60/2004

- 6 На 14 януари 2004 г. Комисията приема Регламент № 60/2004, с който установява по същество и що се отнася до настоящия спор, по-конкретно в сектора на захарта, система на такси посредством преходна дерогация от общностните норми, които иначе би следвало да се приложат.

- 7 Така член 5 от посочения регламент предвижда:

„Суспензивен режим

1. Чрез дерогация от приложение IV, глава 5 към Акта за присъединяване [от 2003 г.] и от членове 20 и 214 от Регламент (ЕИО) № 2913/92, продуктите, попадащи под кодове по КН 1701, 1702, 1704, 1904, 1905, 2006, 2007, 2009, 21011292, 21012092, 2105 и 2202, с изключение на

изброените в член 4, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1972/2003 [на Комисията от 10 ноември 2003 година относно временните мерки, които следва да се приемат за търговията със земеделски продукти във връзка с присъединяването на Чешката република, Естония, Кипър, Латвия, Литва, Унгария, Малта, Полша, Словения и Словакия (ОВ L 293, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 50, стр. 100)], са предмет на митническа ставка *erga omnes*, включително на облагане с допълнително вносно мито, което е приложимо към деня на пускане в свободно обращение, при условие че:

- а) са били в свободно обращение в Общността в състава ѝ към 30 април 2004 г. или в нова държава членка преди 1 май 2004 г. и;
- б) на 1 май 2004 г. са:
 - i) на временен склад, или;
 - ii) предназначени за една от митническите дестинации или подчинени на един от митническите режими, посочени в член 4, параграф 15, буква б) и член 4, параграф 16, букви от б) до ж) от Регламент (ЕИО) № 2913/92 в Общността, или
 - iii) са превозвани вътре в голямата Общност, след като е установено съответствието им с изискванията за износ.

Настоящата първа алинея не се прилага към изнасяните от Общността на петнадесетте продукти, като се изключат рафинирана захар В от захарно цвекло, сироп от изоглюкоза В и инулинов сироп В, попадащи съответно под кодове по КН 17019910, 17019990, 17023010, 17024010, 17026010, 17029030, 17026080 и 17029080, в случай че вносителят предостави доказателство, че не са искани никакви възстановявания при износа за продуктите от страната износител. По искане на вносителя, износителят взема мерки за удостоверяване от компетентния орган в декларацията за износ, че не са искани никакви възстановявания при износа на продуктите от страната износител.

2. Чрез дерогация от приложение IV, глава 5 към Акта за присъединяване и от членове 20 и 214 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 продуктите, попадащи под кодове по КН 1701, 1702, 1704, 1904, 1905, 2006, 2007, 2009, 21011292, 21012092, 2105 и 2202, с изключение на изброените в член 4, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1972/2003 на Комисията, които са с произход от трети страни, подлежат на вносно мито, включително на облагане с допълнително вносно мито, приложимо към датата на пускане в свободно обращение, при условие че:

- а) към 1 май 2004 г. са в режим на активно усъвършенстване, посочен в член 4, параграф 16, буква г), или в режим на временен внос, посочен в член 4, параграф 16, буква е) от Регламент (ЕИО) № 2913/92 в новата държава членка;
- б) към 1 май 2004 г. или след тази дата са пуснати в свободно обращение“.

8 Член 6 от Регламент № 60/2004 гласи:

„Наднормени запаси

1. Най-късно до 31 октомври 2004 г. Комисията определя за всяка от новите държави членки и съгласно процедурата, посочена в член 42, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1260/2001, количеството захар в чист вид или под формата на преработени продукти, изоглюкоза и фруктоза, което надхвърля количеството, разглеждано като нормален резерв за пренос към 1 май 2004 г. и което следва да бъде изтеглено от пазара за сметка на новите държави членки.

С цел определяне на количеството на излишъка се отчита изключително развитието през годината, предхождаща присъединяването в сравнение с предходните години на:

- а) внесените и изнесените количества захар в чист вид или захар под формата на преработени продукти, като изоглюкоза и фруктоза;
- б) производството, консумацията и запасите от захар и изоглюкоза;
- в) обстоятелствата, при които са се образували тези запаси.

2. Съответната нова държава членка осигурява най-късно до 30 април 2005 г., без намеса от страна на Общността, изтеглянето от пазара на количеството захар или изоглюкоза, равняващо се на излишъка, посочен в параграф 1:

- а) като го изнася без възстановявания от Общността;
- б) като го използва в сектора на горивата;
- в) като пристъпва към неговото денатуриране, без да получава помощ за животински храни [...].

3. За прилагането на параграф 2 компетентните органи на новата държава членка следва да разполагат към 1 май 2004 г. със система за установяване на търгувания или преработен излишък от запаси на захар в чист вид или под формата на преработени продукти, изоглюкоза, фруктоза от съответните основни оператори. [...]

Новата държава членка използва системата, за да застави съответните оператори да изтеглят от пазара за своя сметка количеството захар или изоглюкоза, съответстващо на техния собствен дял от излишъка. Съответните оператори предоставят задоволително за новата държава членка доказателство, че продуктите са изтеглени от пазара най-късно до 30 април 2005 г.

Ако не е предоставено такова доказателство, новата държава членка начислява сума, съответстваща на въпросното количество, увеличена с най-високите такси върху вноса на този продукт за периода между 1 май 2004 г. и 30 април 2005 г., увеличена с 1,21 EUR на 100 кг, изразени в бяла захар или сухо еквивалентно вещество.

Сумата, посочена в трета алинея, се заплаща на националния бюджет на новата държавата членка.

[...]“.

9 Съгласно член 9 от Регламент № 60/2004:

„Настоящият регламент влиза в сила на 1 май 2004 г., при условие че е влязъл в сила Договорът за присъединяване [...]“.

Жалбата пред Общия съд и обжалваното определение

10 На 28 юни 2004 г. Република Полша подава в секретариата на Общия съд на основание член 230 ЕО жалба за отмяна на член 5, член 6, параграфи 1—3, член 7, параграф 1 и член 8, параграф 2, буква а) от Регламент № 60/2004.

11 В своята писмена защита Комисията посочва, че тази жалба е подадена несвоевременно.

- 12 С обжалваното определение Общият съд, заседаващ в разширен състав, обявява за недопустима посочената жалба.
- 13 След като приема, че двумесечният срок за обжалване, посочен в член 230, пета алинея ЕО, следва да се изчислява от датата на публикуване на Регламент № 60/2004 в *Официален вестник на Европейския съюз*, а именно от 15 януари 2004 г., вземайки предвид различните процесуални срокове, Общият съд постановява, че определеният общ срок за подаване на жалба за отмяна срещу Регламент № 60/2004 е изтекъл на 8 април 2004 г. в полунощ.
- 14 Тъй като жалбата на Република Полша, по повод на която е образувано първоинстанционното производство, е подадена на 28 юни 2004 г., Общият съд я обявява за просрочена.
- 15 Поради това жалбата се отхвърля.

Искания на страните

- 16 Със своята жалба, по повод на която е образувано настоящото производство, Република Полша иска от Съда да отмени обжалваното определение.
- 17 Европейската комисия иска от Съда да отхвърли жалбата и да осъди Република Полша да заплати съдебните разноски.

По жалбата

- 18 Република Полша изтъква пет правни основания в подкрепа на жалбата си, подадена срещу обжалваното определение. Тези правни основания са изведени, първо, от непълното публикуване на Регламент № 60/2004, второ, от неправилното тълкуване на член 230, четвърта алинея ЕО, трето, от нарушение на основополагащите принципи на общност, основана на правото, и на принципа на ефективна съдебна защита, четвърто, от нарушение на принципите на солидарност и на добросъвестност, както и на процесуалните правила, и пето, от липса на мотиви.
- 19 В началото следва да се разгледа третото правно основание, изведено от нарушение на основополагащите принципи на общност, основана на правото, и на принципа на ефективна съдебна защита.

По третото правно основание

Доводи на страните

- 20 Република Полша посочва, че като е обявил за недопустима нейната жалба за отмяна, Общият съд е лишил новите държави членки от правото им да подлагат на съдебен контрол разпоредбите на Регламент № 60/2004 на основание член 230, втора алинея ЕО, въпреки обстоятелството, че те са адресати на този регламент в качеството си на държави членки.
- 21 Припомняйки, че стриктното прилагане на общностните норми относно процесуалните срокове отговаря на изискването за правна сигурност и на необходимостта да се избегне всякаква дискриминация или произволно третиране при правораздаването, Република Полша счита, че въпреки това подобно прилагане не може да оправдае неравно третиране в областта на съдебната защита, произтичащо от обстоятелството, че новите държави членки не биха могли да оспорват законосъобразността на Регламент № 60/2004 в качеството си на държави членки, независимо че са особено засегнати от този регламент.

- 22 В подкрепа на своето правно основание Република Полша изтъква, от една страна, Решение от 23 април 1986 г. по дело *Les Verts*/Парламент (294/83, *Recueil*, стр. 1339, точка 23), съгласно което Европейската икономическа общност е общност, основана на правото, тъй като нито актовете на нейните държави членки, нито актовете на нейните институции са освободени от контрол за съответствие с Договора за ЕО, който е основна конституционна харта. От друга страна, за да направи извод, че Общият съд очевидно е нарушил основополагащите принципи на общност, основана на правото, и принципа на ефективна съдебна защита, Република Полша се позовава на заключението на генералния адвокат *Roïares Maduro* по дело Полша/Съвет, по което на 23 октомври 2007 г. е постановено решение (C-273/04, Сборник, стр. I-8925, точка 50).
- 23 Комисията посочва, че Общият съд не е нарушил нито принципа на ефективна съдебна защита, нито основополагащите принципи на общност, основана на правото, като е отхвърлил като недопустима една несвоевременно подадена жалба в първоинстанционното производство. Освен това, обратно на твърденията на Република Полша, обстоятелството, че поради влизането в сила на Договора за присъединяване и на Акта за присъединяване от 2003 г. статутът на последната на обикновен жалбоподател е променен в статут на привилегирован жалбоподател, не позволявало дерогация от принципа, че процесуалните срокове трябва да се прилагат стриктно.

Съображения на Съда

- 24 В рамките на това правно основание Република Полша упреква Общия съд, че е отхвърлил довода ѝ, че адресати на Регламент № 60/2004 са всички държави членки, включително самата тя, поради което следвало тя също да може да го обжалва в качеството на жалбоподател на основание член 230, втора алинея ЕО.
- 25 В това отношение, на първо място, в точка 54 от обжалваното определение Общият съд посочва, че макар Актът за присъединяване от 2003 г. да предвижда изрично възможността за общностните институции да приемат някои мерки в периода между датата на подписване на този акт и датата на присъединяване на новите държави членки, разглежданият акт не предвижда дерогации с временен характер от системата за контрол за законосъобразност на общностните актове.
- 26 По-нататък, в точка 55 от това определение, позовавайки се на Решение от 15 януари 1987 г. по дело *Misset*/Съвет (152/85, *Recueil*, стр. 223, точка 11) Общият съд напомня, че общностните разпоредби относно процесуалните срокове следва да се прилагат стриктно.
- 27 На последно място, в точка 56 от посоченото определение Общият съд приема, че „ако доводът на Република Полша следва да се разбира в смисъл, че тя е преценила, че е трябвало да изчака, докато придобие качеството на държава членка, за да може да подаде своята жалба, следва да се подчертае, че предвиденият в член 230 ЕО срок за обжалване е с общо приложение“ и че „[щ]о се отнася до Република Полша, качеството ѝ на държава членка не е било необходимо“. Общият съд добавя, че „[т]ози срок за обжалване при всички случаи е приложим за нея в качеството ѝ на юридическо лице“.
- 28 За да се разреши въпросът дали Република Полша е можела валидно да атакува Регламент № 60/2004 в качеството си на жалбоподател на основание член 230, втора алинея ЕО следва да се напомни, че член 2, параграф 3 от Договора за присъединяване предвижда изрично възможността за институциите на Съюза да приемат някои мерки преди присъединяването.
- 29 Сред тези мерки е по-специално член 41 от Акта за присъединяване от 2003 г., на основание на който Комисията има правомощие да приеме всички необходими преходни разпоредби за подпомагане на прехода от съществуващия режим в новите държави членки към такъв, който произтича от прилагането на общата селскостопанска политика.

- 30 Регламент № 60/2004 е приет на основание на този член и както посочва генералният адвокат в точка 27 от заключението си, е част от актовете, чието приемане е обусловено от присъединяването.
- 31 Следователно, тъй като е приет между датата на подписване и датата на влизане в сила на Договора за присъединяване и на Акта за присъединяване от 2003 г., Регламент № 60/2004 се различава от останалите разпоредби, причисляващи се към достиженията на правото на Общността, които вече са били в действие при подписване на посочения договор за присъединяване и на Акта за присъединяване.
- 32 Освен това, въпреки обстоятелството, че Регламент № 60/2004 е публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз* преди присъединяването на новите държави членки, е безспорно, че установените с този регламент мерки е следвало основно да се прилагат спрямо разглежданите нови държави членки от момента на присъединяването им към Съюза. Така съгласно член 9 от Регламента същият влиза в сила едва на датата на влизане в сила на Договора за присъединяване и при условие че този договор влезе в сила.
- 33 От гореизложеното следва, както отбелязва и генералният адвокат в точки 39 и 40 от заключението си, че едва от момента на присъединяването си новите държави членки са засегнати от разпоредбите на Регламент № 60/2004 в качеството си на държави членки и че в това си качество те е трябвало да имат право да оспорват разглежданите разпоредби.
- 34 В конкретния случай се оказва, че поради датата на публикуване на Регламент № 60/2004 в *Официален вестник на Европейския съюз*, която е 15 януари 2004 г., предвиденият в член 230 ЕО двумесечен срок за обжалване вече е бил изтекъл, преди Република Полша да придобие качеството на държава членка на 1 май 2004 г., когато се присъединява към Съюза.
- 35 Следователно за новите за държави членки е било невъзможно в качеството на жалбоподатели на основание член 230, втора алинея ЕО да подадат в определения срок жалби срещу актовете, приети въз основа на член 2, параграф 3 от Договора за присъединяване.
- 36 Следва обаче да се напомни, че Съюзът е съюз, основан на правото, в рамките на който актовете на неговите институции са предмет на контрол за съответствие по-специално с Договора и с общите принципи на правото (вж. Решение от 3 септември 2008 г. по дело Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия, C-402/05 P и C-415/05 P, Сборник, стр. I-6351, точка 281 и Решение от 29 юни 2010 г. по дело E и F, C-550/09, Сборник, стр. I-6213, точка 44).
- 37 Посочените принципи съставляват самата основа на този съюз и тяхното спазване предполага, както вече предвижда изрично член 4, параграф 2 ДЕС, новите държави членки да бъдат третирани по същия начин както старите държави членки.
- 38 Следователно на основание член 230, втора алинея ЕО новите държави членки трябва да разполагат в качеството на жалбоподатели с право на обжалване срещу всички актове, които подобно на оспорвания в конкретния случай са приети на основание член 2, параграф 3 от Договора за присъединяване и ги засягат в качеството им на държави членки.
- 39 Тъй като това качество е било придобито от новите държави членки едва в деня на влизане в сила на Договора за присъединяване и на Акта за присъединяване от 2003 г., следва да се приеме, че що се отнася до актове като разглеждания в конкретния случай, за тези държави посоченият в член 230, пета алинея ЕО срок за обжалване е започнал да тече едва от тази дата, в конкретния случай от 1 май 2004 г.
- 40 Следователно Общият съд неправилно е приел — въпреки особения контекст на настоящия случай, — че за подаването на предвидената в член 230 ЕО жалба не е било необходимо Република Полша да притежава качеството на държава членка, и от това е направил неправилен извод, че жалбата в първоинстанционното производство, подадена от тази държава членка на 28 юни 2004 г. срещу Регламент № 60/2004, е била просрочена и следователно недопустима.

- 41 От гореизложеното следва, че третото правно основание трябва да бъде прието за основателно.
- 42 Следователно обжалваното определение трябва да се отмени, без да е необходимо Съдът да се произнася по останалите четири правни основания, изтъкнати от Република Полша.
- 43 Тъй като на този етап от производството Съдът не е в състояние да се произнесе по същество по жалбата на Република Полша, подадена в първоинстанционното производство, делото следва да бъде върнато на Общия съд съгласно член 61 от Статута на Съда и Съдът не следва да се произнася по разноските.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

- 1) **Отменя Определение на Общия съд на Европейския съюз от 10 юни 2009 г. по дело Полша/Комисия (T-258/04).**
- 2) **Връща делото на Общия съд на Европейския съюз, който да се произнесе по исканията на Република Полша за отмяна на член 5, член 6, параграфи 1—3, член 7, параграф 1 и член 8, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 60/2004 на Комисията от 14 януари 2004 година за определяне на преходни мерки в сектора на захарта във връзка с присъединяването на Чешката република, Естония, Кипър, Латвия, Литва, Унгария, Малта, Полша, Словения и Словакия [към Европейския съюз].**
- 3) **Съдът не се произнася по съдебните разноски.**

Подписи